

Ένα περιστατικό του Γερμανοϊταλικού πολέμου

Το

αφηγήθηκε ένας στρατιωτικός γιατρός στον μητροπολίτη Χίου Παντελεήμονα Φωστήνη, με σε μια συζήτηση που είχαν για το μεγαλείο και τα χαρίσματα με τα οποία έχει προικιστεί η Ελληνική ψυχή από τον Δημιουργό της. Είπε:

“Σ’ έναν από τους φοβερούς βομβαρδισμούς που έκανε η Γερμανική αεροπορία στην περιοχή του Πειραιώς και του Αργοσαρωνικού, χτύπησε και ένα καϊκάκι φορτωμένο με κόσμο, που έκανε την γραμμή Αίγινα- Πειραιά και αντιστρόφως.

Στοιβαγμένοι εκεί μέσα οι ταλαίπωροι άνθρωποι , τρομοκρατημένοι από τη απερίγραπτη σκληρότητα των Ναζί, προσπαθούσαν να εξυπηρετηθούν στις μετακινήσεις τους με μερικά καϊκία που ψυχωμένοι βιοπαλαιστές καπετάνιοι τολμούσαν να τα ταξιδεύουν στις επικίνδυνες εκείνες ημέρες.

Εκείνη την ημέρα του 1940, ενώ ένα από τα καϊκία είχε πια μπει στα νερά της Αίγινας , έγινε μια αεροπορική επιδρομή, από την οποία χτυπήθηκε και το μικρό

πλεούμενο. Οι επιβάτες και το λίγο προσωπικό βρέθηκαν στην θάλασσα, οι περισσότεροι τραυματισμένοι. Αληθινή τραγωδία!

Ένας νεαρός Αιγινήτης μέσα σ' αυτή την κατάσταση διακρίθηκε για τον ηρωισμό του. Νησιωτόπουλο άφθαστο στο κολύμπι, μπαινόβγαινε στην θάλασσα και κουβαλώντας έβγαζε και έσωζε στην ακτή τραυματισμένους και άλλους που δεν ήξεραν κολύμπι. Τους παρέδιδε στο πρόχειρο συνεργείο πρώτων βοηθειών που είχε καταφθάσει στην ακτή, μέσα στο οποίο ήμουν κι εγώ μαζί μ' έναν άλλο χειρουργό και μερικούς νοσοκόμους.

Για μια στιγμή πρόσεξα ιδιαίτερα τον νεαρό αυτό ήρωα και τί να δω; Το χέρι του απ' τον αγκώνα και κάτω κρεμόταν μισοκομμένο και λουσμένο στο αίμα! Συγκλονισμένος του είπα, ενώ τον έβλεπα να ξαναπέφτει στην θάλασσα για να βοηθήσει και κάποιους άλλους:

- Σταμάτησε , παιδί μου! Θα ξεματώσεις. Έλα να σου περιποιηθούμε το χέρι.

Κι εκείνος χλωμός από τον κόπο αλλά και την αιμορραγία , απάντησε ενώ ξανάπεφτε στην θάλασσα:

- Άφησέ με ,γιατρέ. Για τέτοια είμαστε τώρα; Ο κόσμος χάνεται!

Καθώς κολυμπούσε , η θάλασσα γινόταν κόκκινη τριγύρω, από το αίμα που έχανε. Έκλαψα και είπα μέσα από τα δάκρυά μου: «Θεέ μου, δεν είναι δυνατόν να μην βοηθήσεις την Ελλάδα, όταν μέσα της κλείνει τέτοιες ψυχές!»

Όταν γύρισε σέρνοντας στην ακτή έναν ακόμη τραυματία, τελείωσαν πλέον οι δυνάμεις του και μπορέσαμε και ασχοληθήκαμε μαζί του σώζοντας τον απaráμιλλο αυτό σωτήρα ναυαγών.

Το περιστατικό αυτό, Μητροπολίτα μου, όσο ζω θα το θυμάμαι πάντα με συγκίνηση”.

Ο Μητροπολίτης , κι εκείνος συγκινημένος, το αποθανάτισε σ' ένα από τα βιβλία του.

«ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΎ ΚΟΣΜΟΥ

Ουράνια μηνύματα

Θαυμαστά γεγονότα»

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑΣ

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr